

Thái Bình

Chủ nhật

SỐ 807
Chủ nhật
Ngày 18 - 6 - 2023

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH THÁI BÌNH
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN THÁI BÌNH

TÒA SOẠN:
13 LÝ THƯỜNG KIỆT - THÀNH PHỐ THÁI BÌNH
ĐT: 0227.3731.308 - 0227.3733.958 - 0227.3735.544
BÁO THÁI BÌNH ĐIỆN TỬ: www.baothaibinh.com.vn
EMAIL: tsbaothaibinh@gmail.com

HƯNG HÀ

Lan tỏa các điển hình tiên tiến

TRONG PHONG TRÀO

THI ĐUA YÊU NƯỚC

(Xem trang 2)

ĐÀO TRINH NHẤT

NGƯỜI VIỆT NAM ĐẦU TIÊN

CÓ BẰNG CỬ NHÂN BÁO CHÍ

Trang 3

Nặng lòng cùng nghề báo

Trang 4 + 5

HƯNG HÀ Lan tỏa các điển hình tiên tiến TRONG PHONG TRÀO THI ĐUA YÊU NƯỚC

■ THANH THỦY

Thực hiện lời dạy của Chủ tịch Hồ Chí Minh: “Thi đua là yêu nước, yêu nước là phải thi đua và những người thi đua là những người yêu nước nhất”, huyện Hưng Hà đã đẩy mạnh các phong trào thi đua yêu nước, qua đó xuất hiện ngày càng nhiều tấm gương điển hình tiên tiến trên tất cả các lĩnh vực của đời sống xã hội, tạo động lực và lan tỏa mạnh mẽ đến quần chúng nhân dân.

Bắt kịp xu hướng nông nghiệp hữu cơ

Trong khi nhiều địa phương đang loay hoay tìm đầu ra cho nông sản thì mô hình sản xuất hữu cơ của chị Phạm Thị Hương, HTX Nông trại hữu cơ Thái Bình, thôn Vĩnh Bảo, xã Minh Hòa đã mang lại hiệu quả kinh tế cao, mở ra hướng đi mới đầy triển vọng.

Đầu năm 2021, chị Hương mạnh dạn thuê lại diện tích cấy lúa kém hiệu quả của người dân để xây dựng nông trại hữu cơ diện tích 10.000m², quy hoạch tại 3 vùng tại cánh đồng thôn Vĩnh Bảo. Trong đó, trên 1.000m² chị bố trí xây dựng chuồng trại để trồng nấm và nuôi 6.000 con gà thịt; 1.000m² làm nhà màng trồng các loại cây như: cà chua bi, nho hạ đen, nho sữa, bông cải xanh, cải bó xôi, xà lách thủy tinh, dưa lưới... Tất cả được trồng theo công nghệ cao, sử dụng hệ thống tưới nước tự động bằng kỹ thuật nhỏ giọt hoặc phun sương; 8.000m² còn lại trồng măng tây, cây đu đủ đực và một số các loại cây ăn quả lâu năm.

Bằng hình thức sản xuất theo quy trình khép kín, tận dụng nguồn phân gà và phân ủ phân hữu cơ làm dinh dưỡng cho các loại cây trồng để loại bỏ việc sử dụng phân bón tổng hợp, thuốc trừ sâu và các hóa chất điều tiết sự tăng trưởng của cây trồng, vật nuôi, mỗi năm HTX thu được 12.500kg gà thịt, 20 tấn nấm sò, bào ngư, 4.000kg nho hạ đen, 10.000kg hoa đu đủ đực, hàng trăm ki-lô-gam măng tây và các loại hoa quả... Doanh thu hàng năm của HTX gần 10 tỷ đồng. Hiện tại, các loại rau, quả của HTX được đóng gói và tiêu thụ tại thị trường Hà Nội, Hải Phòng, Quảng Ninh, Hưng Yên... Chị Phạm Thị Hương, Phó Giám đốc HTX Nông trại hữu cơ Thái Bình chia sẻ: Năm bắt được nhu cầu của thị trường về chất lượng nông sản đang hướng đến nông sản sạch, hạn chế đến mức thấp nhất tồn dư hóa chất cũng như các chất gây hại trong sản phẩm nông nghiệp, HTX đã định hướng sản xuất và kinh doanh theo hướng hữu cơ theo

Công ty TNHH Việt Trung đầu tư hàng tỷ đồng lắp đặt các thiết bị máy móc hiện đại vào sản xuất.

phương châm “sạch từ nông trại đến bàn ăn” cho người tiêu dùng. Qua quá trình sản xuất, đã hạn chế tình trạng thoái hóa đất, tăng giá trị sản xuất trên cùng một đơn vị diện tích, bảo đảm hệ sinh thái bền vững, góp phần tăng sức cạnh tranh cho các mặt hàng nông sản, đáp ứng nhu cầu ngày càng cao của thị trường.

Hiện nay, HTX Nông trại hữu cơ Thái Bình đang tạo việc làm cho hàng chục lao động địa phương với thu nhập từ 4 - 5 triệu đồng/người/tháng. Bà Lê Thị Quế, thôn Thượng Lãng, xã Minh Hòa cho biết: Tôi gắn bó với HTX từ khi mới đi vào sản xuất. Mỗi công đoạn từ trồng, chăm sóc đều yêu cầu kỹ thuật cao nên tôi cũng phải tỉ mỉ học hỏi để làm. Trong quá trình học việc đều được chị Hương hướng dẫn cụ thể. Đến nay, mô hình chuẩn bị cho thu hoạch, hứa hẹn mang lại hiệu quả kinh tế cao.

Ông Trần Đình Khiêm, Bí thư Đảng ủy xã Minh Hòa khẳng định: HTX Nông trại hữu cơ Thái Bình là một trong những HTX điển hình về xây dựng nền nông nghiệp xanh, thân thiện với môi trường. Dù mới thành lập 3 năm nay nhưng đã mang lại hiệu quả rõ rệt. Đây cũng là mô hình mà

chúng tôi hướng tới xây dựng sản phẩm OCOP ở địa phương.

Doanh nhân tâm, tài tỏa sáng

Hơn 20 năm qua, làm việc trong lĩnh vực sản xuất, kinh doanh thuốc thú y và thủy sản, ông Đặng Văn Huấn, Giám đốc Công ty TNHH Việt Trung, tổ dân phố Đan Chàng 2, thị trấn Hưng Hà luôn nỗ lực đầu tư cơ sở vật chất, tìm kiếm nguồn hàng, vượt qua khó khăn để nâng cao thu nhập, tạo việc làm cho người lao động.

Bắt nguồn từ con số không (không vốn, không vật tư, không nhà xưởng, không có thị trường và công nhân lành nghề) nhưng ông Huấn đã sáng tạo trong cách làm, không chịu khuất phục trước khó khăn, nhạy bén trong kinh doanh để tạo dựng sự nghiệp cho riêng mình. Đến nay, Công ty đã xây dựng 5 dây chuyền đạt chuẩn GMP - ASEAN; các dây chuyền pha chế, máy đóng gói đạt chuẩn GMP; phòng thí nghiệm với trang thiết bị hiện đại, thành phẩm ra thị trường đạt chuẩn GLP; nhà kho bảo quản nguyên liệu, thành phẩm đạt chuẩn GSP. Hiện nay, Công ty đang sản xuất trên 30 sản phẩm thuốc thú y, doanh thu hàng năm đạt trên 6 tỷ đồng,

tạo việc làm cho 16 lao động. Anh Phạm Văn Hiến, nhân viên tổ hoàn thiện Công ty TNHH Việt Trung cho biết: Tôi làm ở Công ty này được 10 năm, lương tháng được hơn 10 triệu đồng. Quá trình tuyển chọn công nhân vào làm việc trong Công ty rất nghiêm ngặt phải đạt trình độ từ cao đẳng trở lên. Khi làm việc tại đây, đời sống vật chất, tinh thần cho người lao động được Công ty duy trì ổn định. Ngoài các chế độ như bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, lãnh đạo Công ty còn quan tâm bảo đảm sức khỏe lâu dài cho người lao động, thường xuyên quan tâm thăm hỏi, động viên đối với cán bộ, công nhân viên và gia đình khi bị ốm đau.

Không chỉ là doanh nhân giỏi, ông Huấn còn tích cực tham gia ủng hộ gần 180 triệu đồng cho các hoạt động nhân đạo từ thiện ở địa phương. Đồng thời là người truyền cảm hứng cho cán bộ, công nhân viên trong Công ty ra sức thi đua đẩy mạnh phát huy sáng kiến, cải tiến kỹ thuật, ứng dụng tiến bộ khoa học kỹ thuật vào sản xuất, kinh doanh... Ông Đặng Văn Huấn, Giám đốc Công ty TNHH Việt Trung cho biết: Thành công của tôi cũng như của Công ty là nhờ có đội ngũ cán bộ được siêng năng học hỏi kết hợp với bác sĩ thú y kỹ sư chăn nuôi giàu kinh nghiệm, có năng lực tâm huyết với nghề. Đặc biệt, với phương châm “lấy chữ tín để đi lên, lấy chữ tâm để phục vụ”, tôi đã đầu tư hệ thống máy móc, trang thiết bị hiện đại, đồng bộ phục vụ thi công, đáp ứng được những yêu cầu khắt khe của khách hàng. Trong thời gian tới, tôi tiếp tục phát triển các sản phẩm sang các thị trường Campuchia, Lào... để từng bước nâng tầm thương hiệu, nâng cao hiệu quả chăn nuôi cho người dân.

Với những thành tích đạt được, chị Phạm Thị Hương và Công ty TNHH Việt Trung được suy tôn là cá nhân, đơn vị dẫn đầu trong phong trào thi đua của huyện. Công ty TNHH Việt Trung được đề nghị UBND tỉnh tặng cờ thi đua. Đây chỉ là 2 trong rất nhiều những tấm gương điển hình trong phong trào thi đua yêu nước trên địa bàn huyện Hưng Hà. Những tấm gương này đã tạo sức lan tỏa, động lực để mỗi người dân tiếp tục nỗ lực phấn đấu, xây dựng quê hương ngày càng giàu đẹp, nhân dân được hạnh phúc, ấm no.

ĐÀO TRINH NHẤT NGƯỜI VIỆT NAM ĐẦU TIÊN CÓ BẰNG CỬ NHÂN BÁO CHÍ

■ NGUYỄN THANH
(Vũ Quý, Kiến Xương)

Đào Trinh Nhất (1900 - 1951), quê làng Thượng Phán, xã Quỳnh Hoàng (Quỳnh Phụ), là con trai của nhà yêu nước, nhà báo kiêm học giả Đình nguyên Hoàng giáp Đào Nguyên Phổ (1861 - 1908). Nếu như lịch sử báo chí của Việt Nam ghi nhận Đào Nguyên Phổ thuộc thế hệ khởi nguồn dẫn mạch, xây móng đắp nền thì con trai ông là Đào Trinh Nhất lại trở thành thế hệ nhà báo chuyên nghiệp đầu tiên của Việt Nam, là người Việt Nam đầu tiên có bằng cử nhân báo chí, đồng thời cũng là người ra số báo xuân đầu tiên trong lịch sử báo chí nước nhà.

Đào Trinh Nhất chịu ảnh hưởng sâu sắc về cuộc đời, sự nghiệp và nhân cách, khí tiết của người cha. Đào Nguyên Phổ đã từ một nhà Nho học sáng láng khoa danh trở thành một danh sĩ đa tài, nhà chí sĩ kiên trung, nhà báo tiên phong, nhà giáo dục mang tư tưởng canh tân. Riêng về lĩnh vực báo chí, Đào Nguyên Phổ từng được báo giới tôn vinh là một trong những người Việt Nam đầu tiên khai sáng ra nghề báo ở Việt Nam với các sự kiện sáng lập và làm chủ bút các báo lớn như: Đại Nam đồng văn nhật báo, Đại Việt tân báo, Đăng cổ tùng báo... vốn là những tờ báo đầu tiên xuất hiện ở Hà Nội vào những năm 1903 - 1905. Năm 1907, Đào Nguyên Phổ tham gia sáng lập trường Đông Kinh nghĩa thực, đã viết nhiều cuốn sách giáo khoa với tư tưởng tiến bộ và trực tiếp giảng dạy, được sử sách ghi nhận là một sáng lập viên hàng đầu và đã có những đóng góp quan trọng vào các hoạt động của Đông Kinh nghĩa thực. Cuối năm 1907, Đông Kinh nghĩa thực bị đóng cửa, các yếu nhân của phong trào bị truy lùng gắt gao. Đào Nguyên Phổ lẩn tránh trong nhà một người bạn ở phố Hàng Than (Hà Nội). Mấy tháng sau đó, ông đã tuần tiết vào ngày 22/6/1908.

Năm 1907, Đào Trinh Nhất mới 7 tuổi đã được cha đưa vào thụ giáo tại trường Đông Kinh nghĩa thực. Khi trường bị đóng cửa, được gia đình cho theo học chữ Hán 10 năm tại Hà Đông. Đến năm 18 tuổi được vào học tại Quốc Tử Giám ở Huế. Nói chí cha, chàng thanh niên họ Đào này không mơ tưởng đến chuyện học để làm quan mà đã sớm dần thân vào nghề báo, nghiệp văn.

Năm 20 tuổi, Đào Trinh Nhất nhận lời làm cộng tác viên, chuyên viết xã luận cho tờ Thực nghiệp dân báo; hai năm sau nhận làm biên tập viên tờ Hữu Thanh, vốn khi ra đời tờ báo này do Tân Đà làm chủ bút, liền sau đó được mời phụ trách chính Đông Pháp thời báo (phụ trương tiếng Việt của tờ France - Indochine).

Một bước ngoặt lớn trong cuộc đời giúp Đào Trinh Nhất trọn đời theo nghề

báo là đầu năm 1926, ông được tuyển chọn sang theo học tại Khoa Báo chí, Trường Đại học Sorbonne (Pháp) và trở thành người Việt Nam đầu tiên có bằng cử nhân báo chí. Những năm học tại trường, ông tham gia viết báo Việt Nam hôn.

Khi trở về nước, Đào Trinh Nhất đã trở thành một nhà báo có danh tiếng, được nhiều tờ báo trong nước mời cộng tác. Thời gian đầu, ông viết nhiều cho báo Công luận và báo Thần chung. Năm 1929, ông được mời làm chủ bút tờ Phụ nữ tân văn; sang năm sau kiêm luôn chủ bút tờ Đuốc nhà Nam và mở ra kỷ nguyên mới về báo xuân từ năm 1934. Năm 1936, Đào Trinh Nhất sáng lập tờ báo Mai. Do có nhiều bài viết ca ngợi các chí sĩ yêu nước như Phan Đình Phùng, Phan Bội Châu, ca ngợi Đông Kinh nghĩa thực và các tấm gương yêu nước nên vào giữa năm 1939, nhà cầm quyền đã ra lệnh khẩn cấp trục xuất Đào Trinh Nhất khỏi Nam Kỳ và bị giải về Hà Nội.

Trong khoảng 10 năm ở Hà Nội, ngoài việc làm chủ bút cho các báo: Trung Bắc chủ nhật, Ngày mới, Cải tạo... Đào Trinh Nhất còn có nhiều bài viết sắc sảo cho nhiều tờ báo đương thời như Nước Nam, Việt thanh, Tri tân, Tiểu thuyết thứ bảy... Năm 1949, ông trở lại Sài Gòn, được mời làm tham vụ báo chí trong nội các của chính quyền Nguyễn Phan Long và tiếp tục viết nhiều cho các báo Ánh sáng, Sài Gòn mới, Dân thanh... rồi đột ngột qua đời vào ngày 23/2/1951 trong khi đang dịch dở dang cuốn Liêu trai chí dị. Ngày

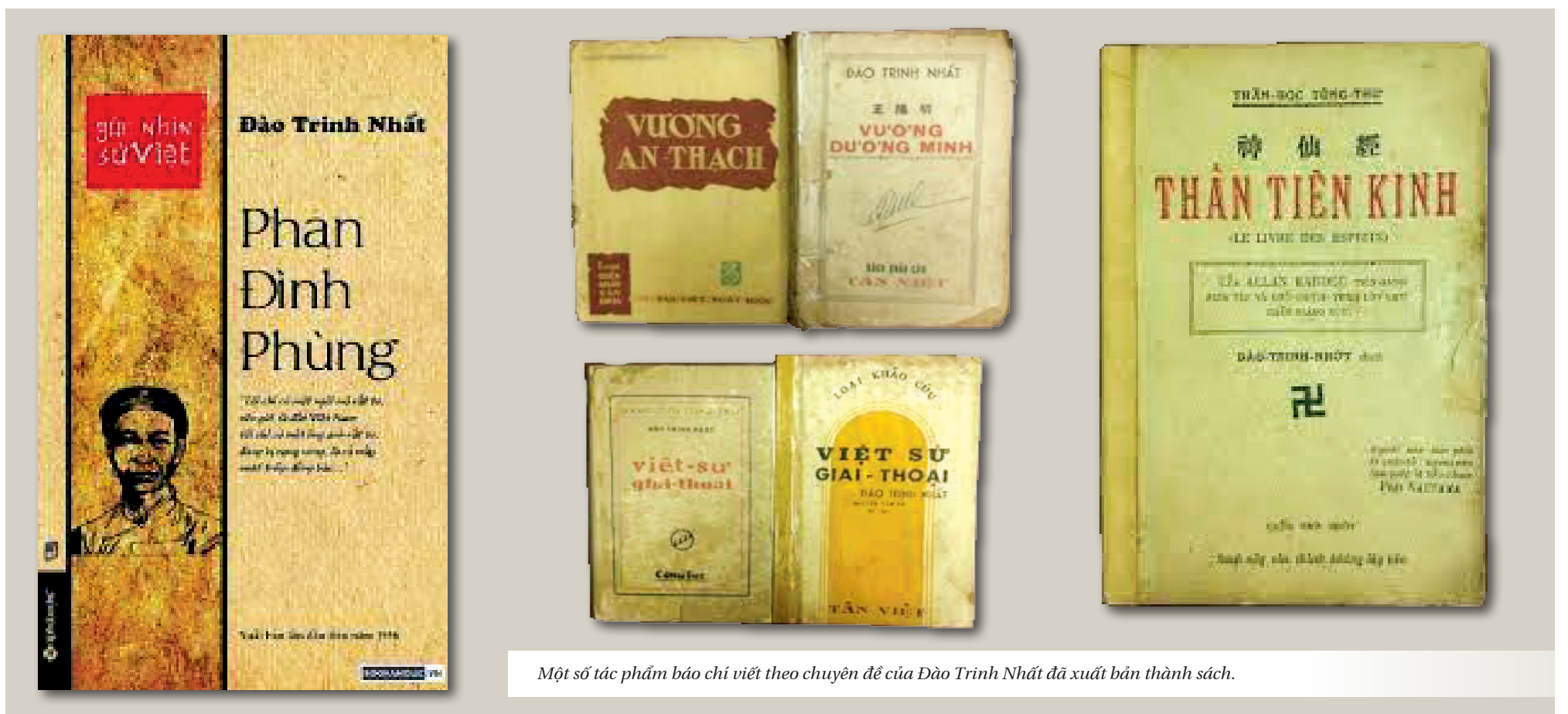
ông qua đời, đồng loạt báo chí trong Nam ngoài Bắc đều có những bài viết dành những lời tốt đẹp nhất để tôn vinh "một lão thành trong làng báo", "một anh tài", "một kiện tướng trong văn giới, báo giới", "một ký giả lão thành", "một nhà báo kiêm sử gia có tiếng", "học vấn uyên thâm và thiên tài về nghề báo", "một danh tướng trong làng báo Việt Nam"...

Trải 30 năm cầm bút, Đào Trinh Nhất đã để lại một khối lượng tác phẩm đồ sộ gồm nhiều thể loại. Từ một nhà báo lấy lòng danh tiếng, Đào Trinh Nhất đã trở thành một học giả kiệt xuất là bởi đa phần các tác phẩm sáng tác, khảo cứu và dịch thuật của ông đều được in trên các tờ báo có danh tiếng với số lượng người đọc đông đảo thời bấy giờ và được tập hợp in thành hơn 30 đầu sách với các bút danh Nam Chúc, Viên Nạp, Hậu Đình, Tinh Vệ, Bất Nghị, Vô Nhị, Hồng Phong, Anh Đào...

So với người cha của mình thì sự nghiệp trước tác trong nghề báo, nghiệp văn, dịch thuật của Đào Trinh Nhất có phần đồ sộ hơn. Sức viết, sức làm việc của ông thật khôn lường. So với những nhà báo có danh tiếng đương thời thì Đào Trinh Nhất có thể mạnh hơn hẳn. Chẳng hạn như với Tân Đà, Ngô Đức Kế, Huỳnh Thúc Kháng, Phan Khôi, Ngô Tất Tố đã đến với công việc viết báo, chủ yếu vẫn chỉ bằng văn hóa Hán học. Ngược lại, không ít người làm báo khác lại chỉ có Tây học. Trong khi ở Đào Trinh Nhất là vừa Hán học vừa Tây học. Về Hán học,

ông được học ở trường Đông Kinh nghĩa thực và đã có 10 năm "nấu sủ sôi kinh" ở Hà Đông, đủ vốn liếng dự kỳ thi Hương cuối cùng năm 1915. Về Tây học, ông là học sinh trường Quốc tử giám ở Huế mà chương trình học vừa có Hán học vừa có Tây học. Ông lại có những năm đi du học ở Pháp về chuyên ngành báo chí. Từ kho tàng tri thức đông tây kim cổ và nghiệp vụ báo chí được đào tạo cơ bản, Đào Trinh Nhất đã hành nghề báo khác lạ với nhiều người làm báo đương thời. Đó là việc ông ít khi viết từng bài lẻ, mà viết theo chủ điểm lớn, theo hệ thống, chuyên đề... để rồi xâu chuỗi lại là thành một công trình chuyên khảo. Từ kỹ năng làm báo mang phong cách riêng đó, Đào Trinh Nhất không chỉ sáng danh ở hàng chục tờ báo lớn đương thời mà còn lưu danh, "đất khách" ở hơn 30 công trình chuyên khảo về lịch sử.

Tiếp tục chí hướng và tâm nguyện của người cha, Đào Trinh Nhất đã dành trọn cuộc đời để dốc chí, dốc tâm, dốc sức viết báo, viết văn, viết sử và dịch thuật cốt là nhằm thức tỉnh tinh thần dân tộc, cổ súy lòng yêu nước. Dưới sự kiểm soát gắt gao của nhà cầm quyền đương thời, nhiều tác phẩm của ông đã phải lựa cách viết khôn khéo để tùy theo từng thời điểm có thể công bố được. Những di sản về tư tưởng và học thuật tiến bộ của Đào Trinh Nhất không chỉ mang giá trị vô cùng quý giá cho làng báo, làng văn Việt Nam mà còn là những di sản trường tồn cùng đất nước.

Một số tác phẩm báo chí viết theo chuyên đề của Đào Trinh Nhất đã xuất bản thành sách.

Nặng lòng cùng nghề báo

Báo chí với tôi 60 năm qua như cơm ăn nước uống mỗi ngày, kể từ khi lao động ở quê, 9 năm bộ đội, 30 năm công tác và 17 năm nghỉ hưu.

Báo nào tôi cũng trân trọng nhưng tùy thuộc điều kiện mà tôi có cơ hội tiếp xúc với mỗi báo; đọc, tiếp thu và suy ngẫm để vận dụng vào đời sống. Máy chục năm rồi tôi luôn duy trì thói quen lưu giữ những bài viết hay mà tôi đọc được, trong đó có nhiều bài viết trên Báo Đại đoàn kết và Báo Thái Bình.

Có thể nói, từ báo in, báo nói tới báo hình, hàng ngày tôi được đọc, được nghe, được xem, được hiểu biết về chủ trương, đường lối của Đảng, Nhà nước, của cấp ủy, chính quyền địa phương, phấn khởi với thành công của công cuộc xây dựng nông thôn mới, đô thị văn minh, của phát triển hệ thống giao thông liên kết vùng, miền. Sự phát triển các khu công nghiệp, cụm công nghiệp và Khu kinh tế Thái Bình. Tôi trân trọng tình tủy mà các báo

đã chất gạn đưa lại cho đời, cho tôi, có thể nói là vô giá! Không chỉ phản ánh, chỉ dẫn, khuyến khích, động viên mà cả phản biện, phê phán, lên án để định hướng cho toàn xã hội.

Không được đào tạo chính quy, bài bản nhưng học ở đời, ở đồng đội, học ở báo chí nên tôi đã làm tốt công việc được giao; đã mạnh dạn viết, cộng tác với nhiều báo, được đón nhận và giao lưu với nhiều bạn đọc.

Báo chí đã cho tôi năng lượng để làm việc, để sống và báo đã dạy cho tôi viết, được bạn đọc và quê hương, đồng đội đón nhận.

VŨ HỒNG THÁI
(Thành phố Thái Bình)

Luận văn tốt nghiệp đại học báo chí của tôi là đề tài điều tra. Năm 1986, chúng tôi được nghỉ hè năm thứ nhất. Trở về Thái Nguyên (trước đây là tỉnh Bắc Thái), tôi nhận được đề nghị của Báo Lao động đề nghị điều tra một đại hội công đoàn ở mỏ than X. Từ đơn thư nhận được của công nhân, Báo Lao động thấy đây là đại hội rất không bình thường. Bởi lẽ, ngay trong đại hội, chủ tịch công đoàn là người có uy tín, có năng lực nhưng quyết liệt đấu tranh với giám đốc xí nghiệp nên người ta muốn loại bỏ. Tại đại hội, đương nhiệm chủ tịch công đoàn không được ngồi đoàn chủ tịch và cũng không có tên trong danh sách bầu cử, mặc dù không hề bị kỷ luật và nhận được nhiều nhất phiếu tín nhiệm của công nhân.

Lên mỏ than X, tôi gặp gỡ những người tham dự đại hội, gặp giám đốc, ông ta nói chủ tịch công đoàn khóa trước không đủ uy tín. Gặp một số công nhân, ai cũng nói ngược lại. Có người còn kể câu chuyện khôi hài là có một công nhân thách đố nhau nếu ứng cử mà trúng thì mất một bao thuốc lá và anh công nhân đã trúng ban chấp hành. Khi bài báo đăng trên Báo Lao động, ngay lập tức lãnh đạo mỏ X viết đơn phản đối. Liên đoàn Lao động tỉnh Thái Nguyên tổ chức đối thoại pháp lý về nội dung bài báo, với sự tham gia của Ban biên tập Báo Lao động, tác giả và Tổng công ty mỏ than, tại mỏ than

X. Đêm trước trở lại Thái Nguyên, tôi đến chào Tổng biên tập Báo Bắc Thái Phạm Hồng Dương. Ông khuyên tôi không nên đến dự, cứ để Báo Lao động dự, để phòng người ta cho người ném đá vào tôi. Tôi trả lời: Nếu họ cho người ném đá, công nhân mỏ than sẽ là lá chắn bảo vệ tôi, anh không lo. Cuộc đối thoại pháp lý kéo dài đến 12 giờ trưa mới kết thúc, có 8 ý kiến phát biểu, 3 người do chỉ đạo của giám đốc, họ viết sẵn bài lên đọc, tất nhiên người ta phản đối bài báo. Có 5 công nhân giơ tay xin phát biểu đều đánh giá cao nội dung bài báo và đều khẳng định bài báo nói chưa hết, chưa điều tra hết những tiêu cực ở mỏ. Một bác công nhân già lên phát biểu, trước khi có ý kiến, bác quay xuống hàng ghế đại biểu chấp tay nói: Tôi không biết ai là tác giả bài báo, thay mặt toàn thể công nhân xin anh nhận ở tôi một lạy, anh đã đứng về phía chính nghĩa, để nói lên sự thật đang diễn ra ở đây, rất nhức nhối mà chúng tôi không biết kêu ở đâu được. Sau đó, để rộng đường dư luận, Báo Lao động lược ghi toàn bộ cuộc đối thoại pháp lý ở mỏ than X.

Lần khác, tôi viết bài biểu dương một cán bộ thuế của thành phố Thái Nguyên, anh ấy là thương binh, là đại biểu duy nhất của ngành thuế dự Đại hội Đảng bộ tỉnh. Báo Quân đội nhân dân vừa đăng thì nhận được đơn khiếu kiện từ ngành thuế, họ đưa cả quyết định cho anh này

đi liên hệ công tác, nếu sau 3 tháng không tìm được việc thì cho thôi việc, vì cho rằng anh ta để nhiều cán bộ dưới quyền vi phạm kỷ luật. Thiếu tướng Trần Công Mân, Tổng biên tập Báo Quân đội nhân dân cho người vào Trường báo chí mời tôi ra tòa soạn. Ông Mân nhận định: Đây là vấn đề nội bộ, có dấu hiệu trừ dập. Ông dặn tôi trở lại Thái Nguyên, thu thập tài liệu thanh tra của tất cả các huyện còn lại của Thái Nguyên. Tối đó, vừa đặt chân đến thành phố Thái Nguyên, tôi gặp Chánh Thanh tra, nhờ anh vào cơ quan lấy hết tài liệu thanh tra, anh này cũng đang bị Cục trưởng trừ úm nhưng ngại là vào buổi tối không tiện, anh nói để sáng mai; tôi nói nếu để mai thì không lấy được nữa. Nghe vậy anh ta mới vào lấy, photo xong tôi đưa anh trả về chỗ cũ. Đúng như tôi nhận định, sáng hôm sau Cục trưởng đến yêu cầu niêm phong tủ tài liệu thanh tra. Nghiên cứu số tài liệu có trong tay, thấy thiếu huyện Đại Từ, tôi nhờ người chở lên Chi cục thuế, làm việc với Chi cục trưởng xong, tôi ra về, anh ta mời ăn cơm, tôi không ăn; khi bước ra sân tôi có cảm giác gáy nóng ran, chắc họ đang nhìn tôi. Về nhà tôi viết bài "Ngành thuế Bắc Thái (Thái Nguyên) - nhiều cán bộ vi phạm kỷ luật vì sao không xử lý, trách nhiệm thuộc về ai?". Hôm tôi về Thái Nguyên làm điều tra họ truy tìm xem tôi nghĩ ở đâu, biết nhà tôi ở Thái Nguyên, vợ con

ở đây, họ bắn tin sẽ đốt nhà nếu tôi viết bài. Kể với Bí thư Thành ủy, anh ấy nói: Họ dọa là không dám làm, nếu họ đốt nhà, thành phố sẽ xây nhà mới cho anh. Những chuyện đi làm điều tra như thế đã không được ăn chiêu đãi, cũng chẳng có phong bì, lại nguy hiểm đến tính mạng, vợ con gia đình.

Về Báo Thái Bình, với lòng yêu nghề, tôi vẫn tiếp tục công việc nhọc nhằn ấy. Tôi nhớ mãi một kỷ niệm khi ở thị trấn Diêm Điền (Thái Thụy) có chuyện Chủ tịch thị trấn xé đơn của công dân vứt vào sọt rác, tôi về điều tra, báo đăng, trẻ con mua báo ở bưu điện đem photo bán dọc thị trấn. Về xã Thụy Hải, mấy ông xe ôm ở ngã tư Diêm Điền gọi điện lên tòa soạn cảm ơn Báo Thái Bình đã dũng cảm đấu tranh chống tiêu cực. Những bài điều tra ra đời từ nhiều nguồn thông tin: đơn thư của bạn đọc, lắng nghe từ cuộc sống... Điều quan trọng là nhà báo phải có được sự tin cậy của công dân, họ mới giao tài liệu chứng cứ cho. Bởi có những nội dung là sinh mệnh, là quyền lợi của họ, lộ thông tin người viết đơn họ sẽ gặp nguy hiểm.

Viết điều tra vất vả, quyền lợi ít và nguy hiểm luôn rình rập nhưng vì uy tín của tờ báo, vì lương tâm nghề nghiệp, vì trách nhiệm xã hội... nhà báo vẫn dấn thân. Bởi cái nghề đã chọn ta rồi.

VIỆT HẢI
(Thành phố Thái Bình)

THÚY MAI

Trên đường đến với mùa xuân quê lúa

■ **LƯƠNG HỮU**
(Hội Văn học Nghệ thuật Thái Bình)

Thúy Mai là cây bút được nhiều nhà báo, nhà văn và bạn đọc ở trung ương và địa phương biết tới.

Thúy Mai đã có hàng nghìn bài đăng trên các báo và 18 đầu sách được xuất bản, nhận hàng chục giải thưởng báo chí và văn học, trong đó có 7 giải quốc gia. Rất nhiều bài báo của Thúy Mai có sức lan tỏa rộng và tính thuyết phục, tác dụng lớn như: "Quê hương đất nước anh hùng", "Quê hương đổi mới", "Mùa xuân", "Làng nông thôn mới", "Nguyện vọng chính đáng của người tàn

tật", "Sống cùng bệnh nhân tâm thần"...

Thúy Mai đến với văn chương bắt đầu từ những bài báo đậm tính giáo dục, thuyết phục, tính phát hiện, tác dụng cao. Nghề chính của Thúy Mai là làm báo. Chị là một nữ phóng viên xông xáo trên nhiều nẻo đường đến những nơi còn khuất lấp để phát hiện những nhân tố mới, điển hình mới. Phải đi đây đi đó, phải tiếp xúc với nhiều người, nhiều việc "tung hoành"

hết nơi này đến nơi kia để đưa tin nhanh nhạy kịp thời. Đối với người làm báo, phải luôn tìm ra những vấn đề mới thì dư luận mới chú ý. Với "bút sắc, mắt sáng, lòng trong", Thúy Mai đã thành công trong nghề báo, nghề văn. Trong tập "Mùa xuân quê lúa" có in lại nhiều bài báo của các nhà báo, nhà văn ở trung ương và ở tỉnh viết về Thúy Mai như bài: "Sức viết của một cây bút nữ", "Người có duyên với nghề báo nói", "Một nữ phóng viên đa tài", "Thúy Mai vượt lên số phận làm đẹp cho đời", "Người đi tìm hương quê", "Chuyện kể về chị đồng nghiệp". Thúy

Đang theo học nghề văn nhưng vì điều kiện sức khỏe nên tôi đành bỏ dở sự nghiệp. Trở về quê, tôi được giao biên tập - phát thanh đài truyền thanh xã. Ngoài thời gian viết tin, bài cho đài xã, tôi còn cộng tác với các cơ quan đài, báo trung ương và của tỉnh một cách đều đặn và sáng tác văn học. Tôi được các cô chú, anh chị ở đài, báo tỉnh và Hội Văn học Nghệ thuật Thái Bình động viên, hướng dẫn tận tình. Không ít lần vấp vấp trong cuộc sống, không ít lần “đổ” bài vì viết chưa đạt yêu cầu. Nhưng cũng chính từ trong phong trào, tôi đã học được ở thực tế rất nhiều.

Khi về làm phóng viên Đài Truyền thanh Vũ Thư, hàng ngày đạp xe từ nhà đến cơ quan, vừa đi vừa về trên 30 cây số, chưa kể quãng đường đi xã lấy tư liệu, tối về ngồi viết tin, bài, nhiều hôm thấm mệt nhưng tôi cảm thấy rất vui. Nghề báo đã đưa tôi đến những mũi nhọn của cuộc

sống, nơi mà những nhân tố mới xuất hiện ngày càng nhiều trong phong trào cách mạng sôi động. Có những giờ phút thật xúc động khi nghe chuyện những bà mẹ già còn hăng say đi vận động con cháu thực hiện kế hoạch hóa gia đình, gặp những cô gái tuổi 20 hăng say với nghề nghiệp, những em học sinh vượt khó học giỏi, những nông dân làm kinh tế giỏi, những giám đốc năng động sáng tạo... Tất cả những tấm gương đó, tôi đã cố gắng phản ánh trong tác phẩm của mình với một tấm lòng yêu mến và trân trọng.

Chính những tấm gương đẹp mà tôi từng gặp đã góp phần động viên, cổ vũ tôi rất nhiều trong công tác. Đến với cuộc sống bằng nhiệt tình và trái tim nóng bỏng, ở đó con người sẽ mau chóng trưởng thành - đó là điều mà tôi rút ra được từ trong nghề viết của mình.

THÚY MAI
(Thành phố Thái Bình)

Phóng viên Đài PTTH Thái Bình tác nghiệp.

TRANG BÀO TRANG ĐỜI

■ LẠI TÂY DƯƠNG
Thành phố Thái Bình

*Những dòng tin chất tự cuộc đời
Không nhuộm đen, không tô hồng sự việc
Những con chữ ùa vào trang viết
Nhu mạch gân cuộn chảy gặp trùng xa*

*Văn đàn xen cái tôi, cái ta
Thị hiếu tâm thường phù hoa cám dỗ
Những rào cản không dễ gì xô đổ
Thoảng yếu lòng là ngòi bút uốn cong*

*Sự thật nhiều khi rẽ lối đi vòng
Bởi áp lực vô hình, bởi lọc lừa mưu mánh
Thời cuộc nóng biết giữ đầu cho lạnh
Mắt tinh tường và tỏa sáng lương tâm*

*Đồng hành cùng đất nước, nhân dân
Nhọc nhằn với bát cơm manh áo
Người cầm bút như cánh chim báo bão
Gỡ mối bòng bong chằng chịt buộc kiếp người*

*Đâu lẽ công bằng, chân lý đây vơi
Trên đỉnh vinh quang là cận kề đáy vực
Dấu ấn bụi thời gian lãng quên người viết
Trang báo - trang đời vẫn neo chặt hồn tôi.*

BÔNG HOA THƠM NHÀ BÁO

■ ĐẶNG THỊ ƯỚC
Hải Phòng

*Gắn liền với con chữ
Bôn ba khắp nẻo đường
Ăn cơm thường lỗ bữa
Giấc ngủ cũng thất thường*

*Nhưng đã chọn nghề nghiệp
Làm báo nghề vì dân
Muốn có những trang viết
Xác định chuyện đời thường*

*Từ quê ra đến phố
Bao nhiêu là đổi thay
Của bà con lao động
Đổi mới lên từng ngày*

*Vâng theo lời Bác dạy
Gắng gạn đục khơi trong
Giữa bùn phải tự sen
Bông hoa thơm nhà báo
Dâng sắc thắm cho đời.*

Mai luôn quảng bá hình ảnh Thái Bình với bạn bè quốc tế. Trong những chuyến công tác thâm nhập thực tế đi cơ sở, Thúy Mai đã đến với những “Làng nông thôn mới”, “Mùa xuân thành phố”...

Đọc tập thơ đầu “Cây mọc bên cây” của Thúy Mai rất đồng cảm với tâm tình: “Tôi đi gom hạt muôn phương, gặp yêu thì hát, gặp thương thì mừng”. Bạn đọc hy vọng cây bút của báo chí, văn xuôi này vượt được tầm thông tấn, vươn lên tới đỉnh cao thơ ca đích thực. Ba tập thơ tiếp theo “Trong vườn hoa tâm”, “Màu hoa quê lúa” và “Sắc hoa Thái Bình”, thơ Thúy Mai gắn thực sự vào đời sống cập nhật, phản ánh hiện thực đang diễn ra sôi động hàng ngày trong cuộc sống. Việc này với Thúy Mai đã sẵn có trong bàn tay. Nhà thơ Xuân Diệu đã phải khái quát một câu “Khó khăn nhất là viết những câu thơ hiện thực”. Thúy Mai quen viết về môi trường hiện thực, thích viết về những điển hình, những gương người tốt, việc

tốt, những cảnh đời, phận người cần được giúp đỡ. Chị muốn bên dây đàn hiện thực mắc thêm một dây đàn trữ tình cho đúng với những gì mà phận mình đã trải qua, lấy ngay tấm lòng nhân ái bao dung của mình mà chia sẻ với phận người chưa gặp hạnh thông. Cái nghề theo cái nghiệp, Thúy Mai tâm nguyện và theo đuổi ước mơ. Một thích nhất là viết về quê hương Thái Bình. “Mời bạn đến thăm quê tôi qua tình đất thấy tình người bao la”. Thúy Mai dùng hình tượng “Quê hương năm tấn hậu phương vừng vàng”, “Thóc không thiếu một cân, quân không thể thiếu, đâu cần là đi”, “Chiến tranh bom đạn kể gì, gan vàng dạ sắt mọi bề kiên trung” để quảng bá Thái Bình với bạn bè trong nước và quốc tế.

Chị luôn dành những lời tâm huyết để ca ngợi mảnh đất, con người Thái Bình. Thúy Mai tâm sự, mặc dù đã viết nhiều về quê hương Thái Bình nhưng chưa viết

xong “Mùa xuân quê lúa” chị chưa yên lòng. Chị muốn viết về đất và người Thái Bình trên đường hội nhập. Đường đến với “Mùa xuân quê lúa” đã mở, nhà thơ mới nghĩ đến các đề tài khác nhau. Sau “Mùa xuân quê lúa” sức khỏe tốt dần lên chị sẽ hoàn thành tiếp tập văn xuôi và tập thơ mới. Để mở đầu cho những “mùa xuân quê lúa”, chị tiếp tục đi với ngàn hoa và dây đàn trữ tình đã vang lên thanh thoát.

Thúy Mai thật tinh tế. Chị có dụng ý nghệ thuật rõ ràng, mở đầu tập thơ ca ngợi Đảng, Bác Hồ là bài “Đảng với mùa xuân” ca ngợi đất và người Thái Bình bằng “quê lúa”.

“Những ngày xây dựng nông thôn mới
Tình lúa lại thêm cuộc đời
Lời Bác vẫn còn vang vọng mãi
Đàng hoàng to đẹp gặp mười mười”

Thơ Thúy Mai đã cất cánh bay lên, đắm chìm trong “Mùa xuân quê lúa” với ắp đầy tình nghĩa của mùa xuân hứa hẹn nhiều màu hoa, sắc hoa tươi đẹp.

Thúy Mai giữ vững phẩm chất người đảng viên cộng sản. Chị đã phát huy truyền thống gia đình cách mạng. Từ bố mẹ đến anh em rồi các cháu đều là những “bông hoa quê lúa tỏa hương ngọt ngào”. Thúy Mai viết về mẹ “Chờ che cán bộ suốt thời đánh Tây”. Với hình ảnh người bố “Một đời gắn bó với quê, kiên trung gương mẫu lời thề sắt son”.

Với vốn liếng học hành cơ bản, cả viết báo viết truyện làm thơ, làm biên tập phát thanh chắc ngòi bút của Thúy Mai còn chỉ ra những điều chí lý, làm thơ là lao động nghệ thuật.

Thơ Thúy Mai động viên, ca ngợi, hiện diện trong tư thế reo vui, có tính hiện thực, lay động người đọc.

Nhờ thực tế rèn luyện trong nghề báo, nghề văn mà Thúy Mai càng cứng cáp hơn, năng động hơn. Tin rằng tập thơ “Mùa xuân quê lúa” sẽ được đón nhận nhiệt thành.

ĐAU CỘT SỐNG THẮT LƯNG, PHẢI LÀM THẾ NÀO?

(tiếp theo và hết)

■ **Bác sĩ BÙI VŨ KHÚC**

Ảnh minh họa

MỘT SỐ BÀI THUỐC GIA TRUYỀN CHỮA ĐAU LƯNG

Mặc dù đã dùng hoặc không dùng thuốc giảm đau thì bạn vẫn kết hợp một trong các bài thuốc sau sẽ có tác dụng tốt về lâu dài.

Có rất nhiều bài thuốc chữa đau xương khớp từ thảo dược, ở bài viết này xin giới thiệu một vài bài thuốc dễ tìm, dễ sử dụng và đỡ tốn kém nhưng có hiệu quả nổi trội.

Bài 1: Nước dừa và trâu không

- Tác dụng: trâu không tiêu viêm, nước dừa giải cơ giảm đau, bổ sung khoáng chất (chữa đau lưng và chữa bệnh gout tốt hơn).

- Cách làm:

+ Lấy 100g lá trâu tươi (theo quan niệm dân gian thì nam lấy 7 lá, nữ lấy 9 lá), rửa sạch tráng qua nước lọc rồi giã nát.

+ Lấy 1 quả dừa xiêm non cắt nắp và cho lá trâu đã giã nhuyễn vào khuấy đều rồi đập nắp lại để ngâm 30 phút.

+ Chắt gạn lấy nước, bỏ bã rồi uống hết trước khi ăn sáng 1 giờ.

+ Uống liên tục như vậy trong 2 tuần sẽ rất hiệu quả.

Lưu ý: Những người ở thể nhiệt, phụ nữ có thai không nên dùng.

Bài 2: Nước dừa tân đậu đen

- Tác dụng: Bổ thận, bổ huyết, giải độc, bổ sung dinh dưỡng và khoáng chất, chữa đau xương khớp và làm chậm lại sự thoái hóa xương khớp.

- Cách làm:

+ Lấy một nắm (khoảng 50g) đậu đen xanh lòng, rửa sạch.

+ Lấy 1 quả dừa non cắt nắp rồi cho đậu đen vào trong quả dừa đập nắp lại.

+ Cho cả quả dừa vào trong nồi nước đun cách thủy 4 tiếng.

+ Lấy thìa nạo cả cùi dừa, nước và đồ đen chia ra ăn hết trong buổi sáng là tốt nhất.

- Cách dùng:

Khi đang đau thì ăn 2 lần/tuần để chữa bệnh.

Khi không đau thì ăn 2 lần/tháng để phòng thoái hóa xương khớp.

Bài 3:

- **Các vị thảo dược gồm:** Cây cỏ xước, cây lá lốt, cây xấu hổ, lá đinh lăng, lá bồ công anh, đỗ đen xanh lòng, cỏ ngọt.

- Cách bào chế:

+ Lấy 5 thứ lá cây tươi, mỗi thứ khoảng 500g gồm cỏ xước, lá lốt, đinh lăng, cây xấu hổ, bồ công anh. Nhật bỏ lá úa, rửa sạch, phơi héo rồi cắt ngắn đem sao vàng hạ thổ, sau đó phơi tiếp cho thật khô rồi trộn lẫn đều, cho vào lọ kín để dùng dần (có thể thiếu 1 - 2 loại lá cũng không sao).

+ Đỗ đen xanh lòng 500g đem sao tới khi ruột vàng suộm. Để nguội cho vào lọ kín dùng dần.

+ Cỏ ngọt 100g (mua tại hiệu thuốc đông y hoặc mua ở chợ thảo dược). Sao vàng cho vào lọ riêng để dùng dần.

Lưu ý: Cỏ ngọt có độ ngọt rất cao nên chỉ dùng một lượng rất nhỏ. Cỏ ngọt dùng tốt cho người bệnh tiểu đường nên rất an toàn.

- Cách dùng:

+ Khi bị đau lưng (kể cả đau ở xương khớp khác như đau cổ vai gáy, đau khớp chân tay).

+ Lấy 1 nắm gồm 5 loại cây cỏ xước, lá lốt, đinh lăng, cây xấu hổ, bồ công anh đã sao trộn đều.

+ Lấy 1 nắm đậu đen đã sao.

+ Lấy 1 nhúm nhỏ cỏ ngọt đã sao (3g).

+ Tất cả cho vào ấm đổ 3 lít nước, đun nhỏ lửa đến khi còn lại khoảng 3 lưng bát con.

+ Gạn ra để nguội uống 3 bữa (sáng, trưa, tối) trước mỗi bữa ăn 30 phút.

+ Uống hàng ngày cho tới khi hết đau thì dừng.

BÀI TẬP VẬT LÝ TRỊ LIỆU ĐỂ CHỮA VÀ PHÒNG ĐAU CỘT SỐNG THẮT LƯNG

Có rất nhiều bài tập nhưng ở đây chỉ giới thiệu 2 bài vừa dễ tập và có tác dụng chữa đau cột sống lưng hiệu quả nhất. Hai bài tập này nếu tập đều sẽ có tác dụng phòng và làm chậm lại quá trình thoái hóa khớp.

Bài tập 1: Tư thế con châu chấu

Bước 1:

- Nằm sấp trên thảm, mặt nghiêng sang trái hoặc phải.

- Hai tay thẳng xuôi theo cơ thể, lòng bàn tay úp xuống thảm, hai chân khép lại và thở đều.

Bước 2:

- Giữ nguyên chân trái áp sát mặt giường.

- Từ từ hít vào nhẹ nhàng và từ từ nâng cao chân phải lên (Cột sống lưng lúc này sẽ uốn về phía trước).

- Từ từ thở ra và từ từ hạ chân phải xuống.

Bước 3: Hít thở đều, giữ tư thế nằm nghỉ trong 5 giây.

Bước 4:

- Đổi chân phải giữ nguyên áp sát mặt giường.

- Từ từ hít vào nhẹ nhàng và từ từ nâng cao chân trái lên (Cột sống lưng lúc này sẽ uốn về phía trước).

- Từ từ thở ra và từ từ hạ chân trái xuống.

Toàn bộ động tác của tư thế con châu chấu mất 15 giây thực hiện. Thực hiện mỗi chân 5 lần.

Bài tập giúp giảm đau lưng thư giãn dễ chịu, nhanh khỏi bệnh.

Bài tập 2: Tư thế cầu vồng

Bước 1:

- Nằm ngửa trên thảm.

- Hai tay xuôi theo cơ thể, lòng bàn tay úp xuống thảm, hai chân duỗi thẳng rồi khép lại, thở đều.

Bước 2:

- Hai chân co lại (cẳng chân vuông góc với mặt thảm).

- Nhẹ nhàng hít vào rồi từ từ nâng mông lên càng cao càng tốt.

- Cả 2 bàn chân, vai và đầu vẫn đặt trên mặt thảm.

Bước 3:

- Từ từ hạ mông xuống,

- Duỗi thẳng chân, hít thở đều, thả lỏng cơ thể.

Toàn bộ động tác của tư thế cầu vồng mất 15 giây thực hiện. Lặp lại bài tập 10 lần.

Tư thế cầu vồng giúp thuyên giảm cơn đau cột sống lưng, thư giãn phần cột sống lưng, từ đó ngăn ngừa cơn đau khó chịu.

DAY BẮM HUYỆT

- Ngồi thoải mái.

+ Mở 2 bàn tay.

+ Tỷ giờ 2 ngón cái vào 2 mạng sườn.

+ Đặt 8 đầu ngón tay con bấm day lên vùng cột sống thắt lưng và day lên vùng cạnh cột sống.

- Bấm sâu và day nhẹ, day chìm, từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên trong vòng 5 phút.

- Ngày day bấm vài lần giúp lưu thông khí huyết, đỡ đau, dễ chịu, nhanh khỏi bệnh.

HỘP THƯ BẠN ĐỌC

Tuần qua, Tòa soạn Báo Thái Bình tiếp tục nhận được nhiều tin, bài, ảnh, tản văn, thơ, tạp bút, truyện ngắn... của các cộng tác viên (CTV) trong và ngoài tỉnh. Tiêu biểu như các CTV: Đặng Văn Toàn, Bùi Minh Khang (Đông Hưng); Công Liêm, Thúy Mai, Lương Hữu (thành phố Thái Bình); Cao Bá Khoát, Vũ Duy Yên (Vũ Thư); Nguyễn Tường Thuật (Thái Thụy); Bình Vân (Công an tỉnh); Lương Thế Lộc (MTTQ tỉnh); Văn Dũng (Bộ CHQS tỉnh); Đắc Hà, Thanh Tuấn, Phạm Hưng (Đài TTTH Kiến Xương); Tô Phương (Đài TTTH Đông Hưng); Trúc Lành (Đài TTTH Hưng Hà); Hồng Thắm, Đỗ Hà (Đài TTTH Tiền Hải); Đỗ Văn Xuân, Nguyễn Thị Loan, Lê Thị Kết (Hà Nội); Vũ Đăng Bút (Hà Giang); Nguyễn Ngọc Minh Anh, Nguyễn Lê Ái Ngọc (Thành phố Hồ Chí Minh); Nguyễn Văn Toàn (Thừa Thiên Huế); Ngô Thế Lâm (Khánh Hòa)...

Chào mừng kỷ niệm 98 năm ngày Báo chí cách mạng Việt Nam (21/6/1925

- 21/6/2023), nhiều CTV gửi thơ, tản văn, bài viết nội dung ca ngợi nghề báo, nhà báo và cộng tác viên. Tiêu biểu, CTV Bùi Minh Khang có thơ "Nhịp cầu nghĩa Đảng - tình dân" với những câu thơ thấu hiểu, sẻ chia và tôn vinh người làm báo; CTV Nguyễn Ngọc Minh Anh có thơ "Tôn vinh nghề báo"; CTV Thúy Mai có bài viết về kỷ niệm của mình "Chưa bao giờ vui sướng như lần đầu được đăng bài trên Báo Thái Bình"; CTV Lương Hữu, CTV Cao Bá Khoát có bài "Thúy Mai trên đường đến với mùa xuân quê lúa" và "Nghị lực của một cây bút nữ" viết về nghị lực vượt qua khó khăn, bệnh tật trở thành người làm báo, cộng tác viên tiêu biểu của nhiều cơ quan báo chí, giới thiệu tập sách "Mùa xuân quê lúa" của tác giả Thúy Mai; CTV Lương Thế Lộc có bài "Vui buồn, trần trở "nghề" cộng tác viên báo chí" nói lên nỗi niềm của những người làm báo không chuyên nhưng giàu đam mê, nhiệt huyết yêu nghề...

Các tin, bài thời sự, tiêu biểu CTV Văn Dũng có tin: Đoàn công tác của thủ trưởng Quân khu 3 đối thoại dân chủ 6 tháng đầu năm với cán bộ, chiến sĩ Bộ CHQS tỉnh Thái Bình; CTV Trúc Lành có tin: Công đoàn Khối cơ quan Huyện ủy và cán bộ, chiến sĩ Công an huyện Hưng Hà trao tặng kinh phí mua quạt trần cho doanh trại công an 12 xã... Viết về gương điển hình, lao động sản xuất, kinh doanh giỏi, CTV Vũ Duy Yên có bài "Một giám đốc năng động, trách nhiệm" viết về bà Vũ Thị Thà, Chủ tịch Hội đồng quản trị, Tổng công ty Cổ phần Đầu tư Xuất nhập khẩu Thăng Long... CTV Lương Thế Lộc có bài "Một chi hội trưởng nông dân tâm huyết, gương mẫu" viết về ông Vũ Quang Chung với 20 năm làm Chi hội trưởng Chi hội nông dân thôn Miếu, xã Thụy Chính, huyện Thái Thụy. Ông Chính luôn là tấm gương học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh, là "đầu tàu" cùng hội viên đoàn kết phát triển kinh tế, xây dựng đời sống văn hóa và giữ gìn an ninh trật tự ở địa phương. CTV Thạch Bích Ngọc có bài "Rất nhiều người chở trẻ thiếu an toàn trên xe máy" viết về thực tế mà tác giả quan sát thấy là nhiều

người lớn chở trẻ nhỏ trên xe máy thiếu an toàn như chở nhiều em cùng một lúc; cho bé đứng phía trước hoặc ngồi không chắc chắn trên yên xe; nhiều bé hiếu động vịn ga xe máy hay nhiều bé ngủ gật trên yên sau xe... gây mất an toàn cho trẻ và nguy cơ xảy ra tai nạn cao...

Tin, bài của các bạn gửi về cộng tác đã, đang được biên tập, chọn đăng tải trên Báo Thái Bình điện tử (baothaibinh.com.vn) và báo in Báo Thái Bình. Ban Biên tập Báo Thái Bình trân trọng cảm ơn sự nhiệt tình cộng tác của các bạn và mong các bạn tiếp tục cộng tác thường xuyên. Tin, bài gửi về cộng tác đề nghị các bạn ghi rõ họ tên, địa chỉ và số điện thoại liên lạc. Mỗi tin, bài gửi về cộng tác, đề nghị gửi kèm 1 - 3 ảnh cùng nội dung, có chú thích đầy đủ. Tin, bài thời sự, đề nghị các bạn gửi kịp thời trong ngày để đáp ứng nhu cầu của bạn đọc.

Tin, bài, ảnh cộng tác của các bạn gửi về địa chỉ: Tòa soạn Báo Thái Bình, số 13, phố Lý Thường Kiệt, thành phố Thái Bình, tỉnh Thái Bình hoặc hòm thư điện tử: tsbaothaibinh@gmail.com.

Trân trọng!

THÁI BÌNH THỊNH TRỊ

■ QUANG VIỆN

Nhằm tăng cường chính sách cai trị ở Bắc Kỳ, thực dân Pháp thực hiện “chia để cai trị”. Tháng 3/1890, toàn quyền Pháp tại Đông Dương Doumer quyết định thành lập tỉnh Thái Bình. Ngoài bổ nhiệm người đứng đầu bộ máy cai trị cấp tỉnh ở Bắc Kỳ là một viên Công sứ hoặc một viên Phó sứ người Pháp, thực dân Pháp thúc ép triều đình Huế cử quan lại về vùng đất “ven bờ cuối bãi”, tụ tập dân siêu tán khẩn hoang. Các viên Công sứ nắm tình hình và cai trị các tỉnh thông qua hệ thống quan lại của triều đình Huế. Người Pháp coi trọng bộ máy quản lý làng xã, họ duy trì toàn bộ các thiết chế phong kiến An Nam đã tri tri, thậm chí khuyến khích “nó” tri tri hơn. Một chính trị gia người Pháp tên Luy-rô (Luro) trong Giáo trình về tổ chức hành chính ở An Nam thừa nhận đó là “...một tổ chức đã tồn tại theo truyền thống từ thời rất xa xưa, tổ chức đó chúng ta không nên động chạm tới kéo làm dân chúng bất bình, xú sở rối loạn”.

Khu tưởng niệm Doanh điền sứ Nguyễn Công Trứ tại thị trấn Tiên Hải - người có công lao lớn trong việc thành lập huyện Tiên Hải.

Các tài liệu khảo cứu còn lưu trữ ghi, trong kết luận của toàn quyền Doumer: “Theo tôi thì duy trì trọn vẹn, thậm chí tăng cường cách tổ chức cũ kỹ... là một điều tốt... mỗi làng xã sẽ là một nước cộng hòa nhỏ... rất có trách nhiệm với chính quyền... trước mặt chúng ta là tập thể những người phải đóng thuế chứ không phải từng cá nhân... chúng ta chỉ cần ấn định mức thuế chung cho từng xã... làng xã là nước cộng hòa nhỏ phải cống nạp... chính làng xã phải tìm cách thu cống nạp”. Từ chủ trương mang tính thực dân ấy, mỗi làng xã ngoài bộ máy hành chính tối thiểu gồm lý trưởng, phó lý (nếu xã có nhiều thôn), trương tuần, trưởng bạ, thủ quỹ... thì các tổ chức truyền thống hay dở đều mặc sức phục hồi. Thường các xã đều có hội đồng kỳ mục gồm 5 - 7 người hoặc có học vấn, hoặc cụ quan lại về hưu đại diện các làng được bầu ra để định đoạt mọi mục tiêu, chủ trương lớn (nhất là chủ trương, biện pháp thi hành nhiệm vụ theo yêu cầu chính phủ bảo hộ). Khi đã bàn xong, lý dịch có trách nhiệm thi hành, bởi thế hầu hết lý dịch chỉ là công cụ của kỳ mục, nhưng nhiều nơi các vị chức sắc đương nhiệm dựa thế quan tây, họ phớt lờ cả hội đồng kỳ mục, kỳ lão, phớt lờ cả lệ làng.

Sau thất bại của phong trào Cần Vương, Phan Bội Châu nhận thức được “muốn đấu tranh bằng bạo lực thắng lợi thì không thể đơn độc đứng lên thủ hiểm ở một vùng mà phải xây dựng một phong

Trong “con mắt” của thực dân Pháp, Đông Kinh nghĩa thực là “cái lò phản loạn” ở Bắc Kỳ nên Pháp đã thẳng tay giải tán trường. Tại Hà Nội, các ông Lương Văn Can, Nguyễn Quyền, Dương Bá Trạc đều bị bắt. Ở Thái Bình, trường Đông Trung phải bí mật chuyển về làng Thượng Gia, các ông Bình Quỳnh, Khóa Cối cố gắng duy trì lớp học được thêm vài tháng nữa rồi cũng phải giải tán. Các ông Nguyễn Hữu Cương, Phạm Tư Trực, Đào Nguyên Phổ đều bị truy sát. Phạm Tư Trực bị bắt giam ở Hỏa Lò [Hà Nội], rồi đưa về quản thúc ở Thái Bình.

trào toàn quốc, phải có một tổ chức mới, biện pháp đấu tranh mới”. Tháng 5/1904, Phan Bội Châu, Đặng Tử Kính mời tôn thất Kỳ ngoại hầu Cường Để lập Duy Tân hội, xúc tiến “xuất dương cầu viện”. Và ngày 20/1/1905, Phan Bội Châu, Tăng Bạt Hổ đi Nhật, khởi phát phong trào Đông Du. Nguyễn Hữu Đán (quê Đông Trung) là trí thức yêu nước đang học tại trường quốc học Huế được tiếp xúc với Phó bảng Nguyễn Sinh Huy bấy giờ đang dạy học. Được văn thân Kiến Xương yêu cầu, cụ Huy từ Huế ra gặp Nguyễn Hữu Cương, Nguyễn Doãn Cử, Ngô Quang Doan tại làng Động Trung cùng bàn luận con đường cứu nước. Cùng năm đó, Nguyễn Thượng Hiền đang làm đốc học

Nam Định thông qua Trần Song Ứng và Nguyễn Thị Phương Trừu là con trai và con dâu của Tiến sĩ Trần Bình San tại nhà số 7, bến Ngự - Nam Định đã bắt mối với các chí sĩ vùng Kiến Xương, trong đó có Nguyễn Hữu Cương (Động Trung), Phạm Tư Trực (Hoàng Xá, Vũ Thư), Đào Nguyên Phổ (Cần Phán, Quỳnh Phụ)... vừa vận động thanh niên xuất dương vừa chuẩn bị cho khai sinh cơ sở trường Đông Kinh nghĩa thực ở Thái Bình. Nhiều cơ sở của phong trào Đông du và Đông Kinh nghĩa thực (1907) được hình thành: Huyện Kiến Xương có Nguyễn Hữu Cương ở Động Trung, Bùi Doãn Tế, Vũ Công Quán ở Lại Trì, Ngô Quang Doan ở Trình Phố, Nguyễn Chí Trạch ở Phụng Thượng, Hoàng

Chuyên ở Tân Ấp, Lê Văn Tập ở Đa Cốc, Phan Thường, Nguyễn Phác, Nguyễn Đệ ở Vũ Bình. Huyện Vũ Thư có Khiếu Hữu Đại ở Đông Thanh, Lương Trọng Cang ở Mỹ Bồng, Nguyễn Tư Trai ở Hoàng Xá, Bùi Xuân Phát ở Tri Lai. Huyện Quỳnh Phụ có Cử Đắc, Cử Huy ở Cổ Tiết, Đào Trinh Nhất, Phạm Duy Ru ở Cần Phán, Mai Đăng Đệ ở Tràng Lũ... Huyện Đông Hưng có Vũ Tiên Cơ ở Trục Nội, Nguyễn Huy Gia ở Đông Động. Huyện Hưng Hà có Đào Thế Trinh ở Tịnh Xuyên, Nguyễn Thúc Khiêm ở Hoàng Nông. Huyện Thái Thụy có Phạm Toán ở An Tiêm. Lực lượng tham gia hưởng ứng phong trào Đông du hầu hết là con em các thủ lĩnh phong trào Cần Vương, các cử nhân, tú tài... nhìn chung kinh tế khá giả. Mỗi hội viên đóng góp quỹ “Đông du” tối thiểu 20 đồng bạc trắng, có người tự nguyện đóng góp tới 300 đồng. Gia đình ông Thuận Xương ở thị xã cho hội vay tới ngàn đồng. Họ tìm những người biết kinh doanh mở cửa hàng, hô hào bài trừ hàng tây, khuyến khích dùng hàng nội hóa, đặt các cửa hiệu tại Cổ Rồng, Luật Trung, Đông Xâm (Kiến Xương), Tri Lai (thị xã), Đống Năm (Đông Hưng)... Có trên 10 thanh niên ưu tú được hội cử xuất dương, trong đó có Ngô Quang Doan, Hoàng Chuyên, Lê Văn Tập, Phan Thường, Nguyễn Phác, Nguyễn Đệ (Kiến Xương), Vũ Tiến Cự (Đông Hưng), Phạm Tứ Giản ở Hoàng Xá (Vũ Thư). Có người sang tận Đông Kinh (Tôkiô - Nhật Bản), phân đông họ đến Quảng Châu, Ma Cao... học về lý luận, khoa học, kỹ thuật quân sự để khai thông trí tuệ, với mong muốn khi học xong về nước khai thông dân trí, đánh Pháp. Tháng 3/1907, một số chí sĩ như Lương Văn Can, Nguyễn Quyền sáng lập trường Đông Kinh nghĩa thực tại Hà Nội. Lương Văn Can đã mời Nguyễn Hữu Cương tham gia ban tài chính, Cử nhân Phạm Tư Trực huấn đạo huyện Thanh Miện (Hải Dương), quê Hoàng Xá, Vũ Thư (bấy giờ đang làm trưởng ban tu thư phủ thống sứ Bắc Kỳ) giúp ban tu thư, Tiến sĩ Đào Nguyên Phổ tham gia ban trước tác và ban cổ động.

Tại Thái Bình, lớp học được tổ chức ở làng Động Trung, ban ngày dạy cho thanh thiếu niên (chủ yếu con cái các sĩ phu), ban đêm dạy cho dân nghèo. Hội cấp giấy vở cho học viên, hô hào học chữ quốc ngữ, cổ vũ nhân tài, chấn hưng công nghệ, dùng hàng nội hóa... Các thành viên Đông Kinh nghĩa thực (hầu hết là ông cử, ông tú Hán học) đều tự nguyện học thêm chữ quốc ngữ, dùng các giáo trình của nhà trường, tờ Đăng cổ từng báo làm tài liệu học tập, tổ chức các cuộc tuyên truyền ở thị xã, văn chỉ Động Trung, văn chỉ Trình Phố, đình Cao Mại, văn từ Tri Lai, văn từ An Tiêm, đình Cổ Tiết... Không khí đổi mới sôi nổi, tân học được đề cao khiến người Pháp từ lạ đến nghi ngờ. Chúng tung mật thám đi khắp nơi để điều tra thì hóa ra nhà trường không phải chỉ dạy chữ. Nguyễn Hữu Cương là người “ngang ngạch”, từng được “ân sủng của quan toàn quyền”, lại chuyên “kích động chống chính phủ”, toàn “giao du với những phần tử đáng nghi ngờ”; Phạm Tư Trực có anh trai Phạm Tư Giản xuất dương theo Phan Bội Châu, cổ sục cho Đông Kinh nghĩa thực để gây mầm loạn; Đào Nguyên Phổ có anh làm tri huyện Võ Giàng nhưng ẩn lậu thuế má, hiến công quỹ, đem tiền thóc ủng hộ những người “chống chính phủ”, lôi kéo dân Võ Giàng theo mình, lại viết nhiều sách có ý kích động; các ông Lương Văn Can, Nguyễn Quyền, Hoàng Tăng Bí có con em đều hướng ra hải ngoại.

Sôi nổi các giải thể thao chuyên nghiệp DIỄN RA TẠI THÁI BÌNH

■ TÚ ANH

Đã từ khá lâu, người hâm mộ thể thao tại Thái Bình mới được trực tiếp theo dõi, cổ vũ cho các giải đấu chuyên nghiệp toàn quốc diễn ra ngay trên quê hương mình. 3 giải đấu ở các bộ môn cầu lông, bóng đá được tổ chức trong tháng 5, tháng 6 và tới đây sẽ có giải yoga toàn quốc vào tháng 10 tạo nên tinh thần thể thao sôi nổi, khích lệ, cổ vũ phong trào tập luyện, thi đấu thể thao quần chúng.

Diễn ra từ ngày 23 - 28/5 tại Nhà thi đấu Trung tâm Huấn luyện và Thi đấu thể thao tỉnh, giải vô địch cầu lông đồng đội quốc gia năm 2023 tranh cúp Li-ning là nơi hội tụ, tranh tài của 9 đội mạnh trên cả nước. Dù đã có nhiều năm thi đấu đỉnh cao nhưng vận động viên (VĐV) Đinh Thị Phương Hồng, thành viên đội tuyển cầu lông nữ Thái Bình vẫn cảm thấy bất ngờ và xúc động khi suốt các ngày diễn ra giải đấu, nhiều khán giả trong và ngoài tỉnh đã đến cổ vũ cho các VĐV của Thái Bình và toàn quốc, chung vui với các VĐV sau mỗi trận cầu hay, nhiệt tình trò chuyện với các VĐV tạo nên hình ảnh về người Thái Bình yêu thể thao, thân thiện và mến khách. Đặc biệt, tại trận chung kết đồng đội nữ là cuộc tranh tài giữa 2 đội Thái Bình và Thành phố Hồ Chí Minh, hầu như không còn chỗ trống trên cả 4 khán đài, tiếng cổ vũ, vỗ tay không ngớt đã tạo nên không khí sôi nổi, giúp các VĐV thêm phần phấn chấn, nỗ lực cố gắng hết mình để cống hiến cho khán giả những pha cầu hay, xuất sắc nhất. Huy chương bạc của giải là món quà vô giá mà các cô gái Thái Bình tri ân người hâm mộ tỉnh nhà.

VĐV Đinh Thị Phương Hồng cho biết: Ngay sau khi Đại hội thể thao toàn quốc lần thứ IX kết thúc với 2 huy chương vàng ở nội dung đồng đội và cá nhân mà cầu lông nữ Thái Bình đã đạt được, toàn đội nhanh chóng bắt tay vào tập luyện để chuẩn bị cho giải vô địch cầu lông đồng đội quốc gia diễn ra tại Thái Bình. Được thi đấu trên sân nhà, nơi có rất nhiều khán giả yêu mến bộ môn cầu lông là động lực, nguồn năng lượng để các VĐV có thể cháy

hết mình trên sân đấu. Toàn đội sẽ tiếp tục tập luyện, khắc phục những hạn chế của bản thân để đạt kết quả tốt hơn trong thời gian tới, đáp ứng niềm mong mỏi của người hâm mộ.

Còn tại vòng loại bảng Thái Bình giải bóng đá nhi đồng (U11) toàn quốc tranh cúp Nestlé Milo 2023 diễn ra từ ngày 30/5 - 7/6 tại Nhà thi đấu thể dục thể thao đa năng tỉnh, với 3 trận toàn thắng trước các đội: Yên Bái, Công an Hà Nội, H.Y.S Hà Nội, đội tuyển U11 Vietcombank Thái Bình đạt 9 điểm, xếp đầu vòng loại bảng Thái Bình, qua đó chính thức góp mặt tại vòng chung kết của giải đấu. HLV trưởng Trần Quốc Thịnh của đội tuyển

U11 Vietcombank Thái Bình cho biết: Từ sự cổ vũ nhiệt tình của khán giả ở cả các trận đấu mở rộng và chính thức của vòng bảng, toàn đội đã thi đấu tự tin, thể hiện bản lĩnh vượt trội, có chiến thắng với các tỷ số 4-1, 3-2, 2-0 ở 3 trận vòng bảng. Ban huấn luyện hiện nay đã đặt ra kế hoạch cụ thể để tiếp tục chuẩn bị cho đội về cả chiến thuật và sức khỏe, thi đấu vòng chung kết với phong độ, tâm lý vững vàng. Mong rằng, với thể lực tốt, thi đấu ổn định và tinh thần đồng đội cao, U11 Vietcombank Thái Bình sẽ tạo nên nhiều bất ngờ.

Trong suốt những ngày diễn ra tại Thái Bình, các giải cầu lông, bóng đá

Đội Vietcombank Thái Bình (trang phục màu xanh) được đánh giá cao tại vòng loại bảng Thái Bình giải bóng đá nhi đồng toàn quốc.

của toàn quốc đều thu hút đông khán giả trong và ngoài tỉnh đến theo dõi, cổ vũ. Là một trong những khán giả luôn có mặt trên sân để ủng hộ đội tuyển U11 Vietcombank Thái Bình trong 3 trận vòng loại, ông Phạm Tuấn, bố của cầu thủ mang áo số 9 Phạm Minh Tú chia sẻ: Đã theo dõi toàn đội đấu tập rất nhiều lần nhưng các phụ huynh đều cảm thấy vinh dự vì khi bước vào thi đấu chính thức, các con đều chững chạc so với độ tuổi của mình và mang tinh thần quyết tâm cao. Tới đây khi đội vào thi đấu vòng chung kết tại thành phố Buon Ma Thuật, tỉnh Đắk Lắk, các phụ huynh cũng sẽ cố gắng đồng hành cùng con. Mong rằng, bóng đá Thái Bình sẽ có thêm những tài năng như các cầu thủ quê Thái Bình đang rất thành công hiện nay.

Chia sẻ về ý nghĩa của việc tỉnh Thái Bình phối hợp đăng cai tổ chức các giải đấu chuyên nghiệp của toàn quốc, ông Nguyễn Mạnh Hùng, Phó Giám đốc Sở Văn hóa, Thể Thao và Du lịch cho biết: Thái Bình là một trong những địa phương có phong trào thể thao phát triển tương đối toàn diện. Việc là nơi hội tụ, diễn ra các giải đấu lớn đã thiết thực khơi dậy niềm khát khao tập luyện thể thao, nâng cao sức khỏe của các tầng lớp nhân dân; đồng thời, tạo cơ hội để những người có đam mê thể thao thêm hiểu biết về những kỹ thuật mới ở các bộ môn, từ đó đẩy mạnh và tìm ra những hạt nhân tiêu biểu trong phong trào thể thao quần chúng.

Như vậy, với việc các giải đấu của toàn quốc diễn ra trên sân nhà, không chỉ VĐV Thái Bình có thêm quyết tâm nỗ lực thực hiện tốt nhất mục tiêu đã đề ra, mà các giải đấu cũng đã góp phần lan tỏa đam mê thể thao, khích lệ phong trào "Rèn luyện thân thể theo gương Bác Hồ vĩ đại" ngày thêm phát triển.